

Auto ei nähnyt

Moottoripyöräilijä menehtyi törmättyään sivutieltä tulleeseen henkilöautoon. Auto kääntyi yllättäen vasemmalle moottoripyöräilijän eteen. Haastateltaessa autoilija kertoo, ettei hän huomannut lähestyvää moottoripyörää. Sillä selvä. Tällaisia ilmoituksia olemme saaneet lukea viime päivinä kasapäin.

Moottoripyöräkanta on ylittänyt jälleen reippaasti sadantuhannen rajan. Edellisen kerran olimme vastaavassa tilanteessa 50- ja 60-lukujen vaihteessa. Silloin ajeltiin räpättävillä itäpyörillä, joiden moottorit ensin vähän miettivät ja vasta sitten oivalsivat kuljettajan käskyn.

Nykyisistä parinsadan kilon painoisista härveleistä löytyy katteen alta jopa sadan kilowatin myllyjä, jotka kiihdyttävät kaksipyöräisen hetkessä huippuvauhtiin. Niin baikkerit kuin bilistitkin ovat pudonneet kehityksen kelkasta.

Synkistyvistä onnettomuustilastoista voidaan aiheellisesti syyttää myös nuoria huimapäisiä moottoripyöräilijöitä. Monessa tilanteessa ei anneta autoilijalle edes mahdollisuutta nähdä lähestyvää ohjusta.

Kruisailin viikonloppuna noin tuhat kilometriä isoilla ja pienillä paanoilla. Matkan tarkoituksena oli ehtiä Savon sydämeen syvälliseen maailmanparannustilaisuuteen. Matkalla näki taas monenmoista.

Lopen tienoilla samalla tiellä, jota minäkin köröttelin muutamaa tuntia aikaisemmin, sattui moottoripyöräilijän ja matkustajan vakavaan loukkaantumiseen johtanut onnettomuus, jonka tapahtumaketju on aika tyypillinen.

Autojono matelee hissukseen, ehkä nopeusrajoitusta hivellen, mutta prätkäkuskin mielestä aivan liian hitaasti. Päätetään hujauttaa ohi. Jonon keskivaiheilla eräs auto kääntyykin oikealle, jolloin seuraava joutuu jarruttamaan ja väistämään vasemmalle. Ohittava moottoripyörä on juuri ehtinyt kohdalle ja jarruttamisesta ja väistämisestä huolimatta kaatuu vakavin seurauksin.

Kenen syy? Se selviää tutkimuksissa, ja päätös nuijitaan kirjoihin ja kansiin kärjätuvassa. Tuomitaan vähän sakkoja. Mopomies kuolee tai loukkaantuu vakavasti. Vakuutus korvaa. Mutta kukaan ei opi mitään.

Sallittaneen siis tällaisen vanhemman staran pikku oppitunti motoristeille.

Ensiksikin auto- tai traktorikuskiin ei saa luottaa, koska hän ei ehkä ihan oikeasti näe kovaa kulkevaa moottoripyörää. Hyväksyn itse autoilijanakin, tosin pitkin hampain, tämän väitteen.

Toiseksi, älä koskaan ohita vauhdilla autojonoa. Aja perään, hiljennä, katsele. Siirry selvästi vasemmalle ja varmistu, ettei ole sivuteitä, eikä kukaan ole kurkkimassa ohitusta. Sitten kahva auki ja hujaus. Kukaan ei ehdi tehdä mitään. Säikähtävät vähän ja kiroilevat, että pirun pyöräilijät.

Kolmanneksi, traktoria ei saa koskaan ohittaa täydellä matkavauhdilla, koska se voi kääntyä milloin tahansa vasemmalle. Hiljennä, vaihda pienempi pykälä silmään, katso ja anna palaa.

Neljänneksi, käytä ajaessasi pitkiä valoja, äläkä välitä vilkutteluista. Jos pyörässäsi ei ole valomuistia, asenna sellainen!

Ja viidenneksi, ehtii sitä aina perille vähän hiljempääkin.

pajen